

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Proxima; parag. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

sive solum oleum Olivarum, sive Balsamum solum. Ratio nostra est: quia usus Ecclesie prescribens requiri utrumque, satis ostendit, utrumque requiri absolute, atque ad ad valorem.

5. Dicitur Quarto, *ab Episcopo Consecrato*. Si enim consecratus Episcopus nondum sit, sed solum electus, vel etiam a Summo Pontifice confirmatus, non potest valide exercere ea, quae pertinent ad Consecrationem: quare non potest confirmare.

6. Dicitur Quinto, *benedictum ab Episcopo Consecrato*, nam non solum Unctio exhibenda est ab Consecrato Episcopo, sed ipsum oleum, Balsamumque, (quod unico vocabulo appellamus *Chrisma*) debet esse ab simili Episcopo Consecrato benedictum, secus incepta esset Confirmationis materia, ut est communis doctrina Theologorum cum S. Thoma. Ratio autem hujus doctrinae efficacior nulla est, (nam aliae a Theologis solum congruentiam probant) nisi usus antiquissimus, & continuatus Ecclesiae.

7. Quare Caet. b & Val. e dum sentiunt, sufficere benedictionem Sacerdotalem, contra communem, seu certe contra probabiliorum opinionem sentiunt. Lege Quintanad. d qui invalide confirmatos esse putavit quosdam, quos Episcopus, quia defecit Chrisma, confirmavit Oleo infirmorum. Multoque minus est audiendus Molfesius, dum docet, Confirmatum ex oleo non Consecrato, non esse iterum confirmandum.

8. Nisi forte Caetanus intelligat, benedictionem Sacerdotalem sufficere, quando alicui Sacerdoti hanc facultatem benedicendi, seu conficiendi Crisma Summus Pontifex concessisset; licet enim nunquam legatur id alicui concessisse Pontificem, quia tamen legitur (ut mox c. 2. §. 1. dicemus) simplici Sacerdoti Privilegium dedisse confirmandi Fideles cum Chrismate consecrato ab Episcopo; ideo non videtur aliquibus denegandum Pontifici, etiam hanc potestatem ipsi Chrisma benedicendi, posse simplici Sacerdoti concedere.

9. Verum, in hoc sunt etiam hi Doctores rejiciendi, ut recte notat Suarez cum aliis, qui hanc potestatem simplici Sacerdoti concedi a Summo Pontifice posse, omnino negant. Si autem hujus rationem queras, illa est, quia id esset contra usum Ecclesiae anti-

quissimum, cujus contrarium non possit ulli ratione, vel testimonio comprobari. Eademque ratio probat Pontificem, non posse dispensare, ut Confirmatio conferatur in Oleo, Balsamoque ab Episcopo nondum benedicto, quicquid aliqui h in oppositum doceant apud Leandrum.

10. Inquires, qua benedictione uti debet in conficiendo Chrismate Episcopus?

Respondeo. Certum est, Episcopum sub mortali debere usurpare benedictionem ab Ecclesia prescriptam. Ad valorem tamen sufficere quamlibet Dei invocationem, Doctores advertunt, quia credi nequit, Christum Dominum formulam aliquam pro ejusmodi benedictione designasse.

11. Inquires iterum. Estne de necessitate Sacramenti, Chrisma esse novum, hoc est, hoc praesenti anno benedictum?

Respondeo. Ad valorem sufficit Chrisma verus, nisi sit corruptum. Illud autem, quod totam Balsami fragrantiam amisit, satis dubiam materiam esse existimarem. Ad licitum autem usum, debere sub poena peccati mortalis esse novum, monet Suarez. Neque hic apponendam esse puto exceptionem illam (nisi urgeat necessitas) ut apponendam duximus supra in Baptismo; hoc enim Confirmationis Sacramentum non est necessarium, sicuti Baptismus. Quare in dies differri, donec de novo Chrismate provideatur; facile potest.

§. II.

Materia proxima.

1. **V**Nctio ex Chrismate, quae ab Episcopo per modum, seu figuram Crucis, ipso Episcopi dextero pollice fiat in fronte confirmandi, est materia proxima Confirmationis.

2. Diximus Primum. *Vnctio ex Chrismate*, id est ex Oleo, & Balsamo benedicto, modo jam explicato. Quanta autem debet esse ejusmodi Unctio? Respondeo. Quanta sufficit, ut cum illa formari possit Crux sensibiliter in fronte; debet enim verificari forma, quam dicemus eam esse. *Signo te Crucis, & Confirma te Chrismate salutis, &c.*

3. Diximus Secundum. *Ab Episcopo*, intellige de Jure, seu de potestate ordinaria, nam

h Palud. Esti. Campu. ap. Leandr. de Confir. d. § 7. 4.

Suar. d. 33. de Sac. sec. 1. vers. Hic vero.

a S. Th. 3. p. 9. 7. 2. art. 3.

b Caet. l. c. ar. 3. c Val. l. c. ver. Ad hoc in primis. d Quintanad. de Confir. sing. 3. e Molf. in Sum. Tr. 4. c. 2. §. 2. 2.

f Id Caet. ib. a. 4. Sor. in 4. d. 7. g un. ar. 3. Palud. in 4. d. 7. q. 4. Victor. de Consecr. 4. Val. 3. p. d. § 9. 1. p. 2. ver. Deinde dico. Suar. de Sac. d. 32. c. 2.

ex concessione Summi Pontificis dicemus mox. c. 2. §. 1. n. 4.

4. Diximus Tertio. Per figuram Crucis, nam id requiritur necessitate Sacramenti, propter rationem modò dictam, quia debet respondere formæ: Signo te signo Crucis, &c. Adverte autem hoc signum debere fieri Unctione ipsa: quod certè constat ex usu, & continuato ritu Ecclesiæ.

2 G. Hurt. de Confir. diff. 6. Vers. Quarto ad minus.

5. Diximus Quarto. In fronte Confirmandi, id, quod etiam esse ex necessitate valoris Sacramenti, docet ipse usus, confirmantq; Patres, id in Confirmatione semper expolentes; & quidem valde congruenter, ut ostendatur, Fidelis non debere fidem, & Christi Domini Crucem erubescere.

Th. V. Confirmatio direct. diff. 7. facere videtur Lay. lib. 5. Tr. 3. c. 2. n. 5. finem. d. Theolog. Seraph. l. 5. e. Suar. Laym. Reginald. Dian. alique apud Leander de Confir. Tr. 3. q. 12. quibus ad de Castrop. de Conf. d. un. p. 3. n. 4. f. Henri. Vivald. quos citat. sequitur.

6. Diximus Quinto. Pollice dextro, quod item ex ipso usu, ritusque Ecclesiæ perpetuo constat. Noto nihilominus, id non videri ita de necessitate Sacramenti, ut alia manu, aliove digito ejusmodi Unctio exhiberi non possit, quia, (ut advertit Hurtadus a) non est credibile, Christum Dominum voluisse ex tam modica valore hujus Sacramenti dependere.

7. Sed quid eritne illicitum mortaliter, alia manu, vel alio digito inungere? Respondeo. Ita docet b Zambranus, sed nimis rigidè. Quare probabiliter c alii liberant à mortali, quia non est variatio essentialis, nec in re gravi.

7. Sed quid eritne illicitum mortaliter, alia manu, vel alio digito inungere? Respondeo. Ita docet b Zambranus, sed nimis rigidè. Quare probabiliter c alii liberant à mortali, quia non est variatio essentialis, nec in re gravi.

8. Inquires. Ipsone digito immediate debet Unctio fieri, an potest medio aliquo instrumento v. g. modico Gostipio, vel particula, vel argentea virgula, tempore peccatis, &c.

8. Inquires. Ipsone digito immediate debet Unctio fieri, an potest medio aliquo instrumento v. g. modico Gostipio, vel particula, vel argentea virgula, tempore peccatis, &c.

Respondeo. Quoad licitum usum immediate debet fieri, secus esse mortale, ut notat Theologia Seraphica, d quia hæc res videtur gravior, quam quod modò dictum est de alia manu, vel digito.

Respondeo. Quoad licitum usum immediate debet fieri, secus esse mortale, ut notat Theologia Seraphica, d quia hæc res videtur gravior, quam quod modò dictum est de alia manu, vel digito.

9. Quoad valorem, quid sentiendum? Respondeo. Non pauci e docent, invalidum esse hoc Sacramentum, si mediante instrumento fiat unctio, quia impositione manus à primis Ecclesiæ exordiis semper collatum esse hoc Sacramentum, constat ex Apostolorum usu.

9. Quoad valorem, quid sentiendum? Respondeo. Non pauci e docent, invalidum esse hoc Sacramentum, si mediante instrumento fiat unctio, quia impositione manus à primis Ecclesiæ exordiis semper collatum esse hoc Sacramentum, constat ex Apostolorum usu.

10. Non pauci f verò validum esse contendunt, quia ut habet Hurtadus, g non est credibile, Christum Dominum instituisse, ut essentia tantum Sacramenti dependet ab ejus-

10. Non pauci f verò validum esse contendunt, quia ut habet Hurtadus, g non est credibile, Christum Dominum instituisse, ut essentia tantum Sacramenti dependet ab ejus-

modi immediate. Quare sicuti potest valide conferri Sacramentum Baptismi & Sacramentum-Extremæ-Unctionis medio instrumento, & quidem urgente necessitate, v. g. tempore pestis, etiam licitè, ita in Confirmatione.

Neque obstat prædictus Apostolorum usus, nam qui facit aliquid sua manu tenente instrumentum, satis verè, satisque propriè sua manu, atque adeo suæ manus impositione facere dicitur. Hunc tamen, sic confirmatum, esse iterum sub conditione confirmandum, rectè notat Quintanadvennas ibidem.

§. III.

Forma Confirmationis.

1. EX Concilio h Florentino, & omnibus h Conc. Fl. i Theologis hæc est Confirmationis forma.

Signo te signo Crucis, & Confirmo te Christum in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

2. Quæ omnia verba requiruntur ad valorem, ut ex antiquissimo Ecclesiæ ritu constat.

3. Hæc autem formæ. Signo te, & Confirmo te in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Vel, Signo te signo Crucis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Vel, Confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Hæc inquam, formæ, licet ab aliquibus h sufficientes existimentur, quia k Ap. G. ea verba, quæ omittuntur, videntur involui in iis, quæ pronunciantur: tamen, vel id falsum est, vel certè esse dubium, an sic sufficiant, inficiabitur nemo. Quare, si quando sic fortè collata fuit Confirmatio, omnino erit sub conditione repetenda.

4. Si verò indicativè, vel imperativè, (nam si deprecativè dicatur, certum est invalidam esse collationem,) sic proferat Episcopus, Signetur servus Christi, seu signetur, tu, &c. valide Confirmatio conferetur; intelligitur enim (à me) sicuti supra diximus de illa forma Baptismi Græcorum: Baptizetur servus de Conf. Christi, &c.

5. An licitè? Respondeo. I Leander cum aliis ait, id esse mortaliter illicitè, quia sic fieret contra usum Ecclesiæ; tum Latine, ut certum est, tum Græcè, cui concessum qui-

l. c.

dem